

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

94 Sublevita vices Papæ gestare valebit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

militatis ac patientiae haberemus exemplum. Docuit enim sacerdotes veros legitime, & plene honorari, dum circa falsos sacerdotes ipse talis exiit. a Meminisse autem Diaconi debent, quoniam Apostolos, id est, Episcopos & presbiteros b Dominus elegit: Diaconos autem post ascensum Domini in caelos Apostoli sibi constituerunt, Episcopos sui, & ecclesiae ministros. Quod si nos aliquid audere contra Deum possumus, qui Episcopos facit, possunt & contra nos audere Diaconi, a quibus fiunt.

7 ps. Hoc autem, quod de Diaconorum minoritate dicitur, ubi quae servandum est, nisi cum locum Diaconus habuerit aut proprii Patriarchae, aut sui Metropolitanus.

C. XXVI. ¶ Diaconus sacerdotibus non praesentatur, nisi locum Metropolitanus obtineat.

Unde in sexta synodo, c. 7. legitur.

Præcipimus e ne Diaconus (quamvis etiam in dignitate, hoc est, in officio quolibet ecclesiastico sit) ante Presbyterum sedeat: nisi cum locum habuerit proprii Patriarchae, aut Metropolitanus sui pro aliquo capitulo. Tunc enim sicut illius locum tenens honorabitur. Si quis vero presumpserit hoc tyrannice facere, a proprio gradu repressus ultimus omnium fiat in ordine suo.

DISTINCTIO XCIV.

S ubi Diaconus etiam summus Patriarchae vices suas committere videt.

C. I. ¶ Etiam subdiaconus vices suas Apostolica committit ecclesia.

Unde i Gregorius ad Episcopos Siciliae libro primo, epistola prima ait.

Valde d necessarium esse perspeximus, ut sicut praedecessorum nostrorum fuit iudicium, ita uni, eidemque personae omnia committamus, ut ubi nos praesentes esse non possumus, nostra per eum, cui praecipimus, representetur auctoritas. Quamobrem Petro Subdiacono sedis nostrae, intra provinciam Siciliam vices nostras, Deo auxiliante, commisimus. Nec enim de ejus actibus dubitare possumus, cui Deo auxiliante totum nostrae ecclesiae noscitur patrocinium e commisit.

1 ¶ Gregorius, j Rescripta est in scripto ex Polycarpo. Nam antea legebatur, Symmachus Papa.

2 ps. Legatum vero Apostolica sedis quicumque impeditur, usque ad satisfactionem excommunicatur.

C. II. ¶ Excommunicatur qui legatum sedis Apostolicae impedire tentaverit.

Unde Alexander Papa I. f epist. 2. omnibus Episcopis.

Si quis autem legationem i impedit, non unius sed multorum profectum avertit. b Et sicut multis nocet, ita a multis arguendus est, & bonorum societate privandus: c Et quia Dei causam impedit, & statum conturbat ecclesiae; ideo ab ejus liminibus arceatur. Ab omnibus itaque & talis est cavendus, & non in communionem fidelium, usque ad satisfactionem, recipiendus.

1 ¶ Legationem] In epistola ipsa, concilio Triburienf. & apud Burchardum additur, vestram. Ea enim legato videtur significari, quae Apostolorum, & Episcopos pro Christo fungi docuit beatus Paulus 2. Corinth. c. 3.

3 ps. Archidiaconus vero, quamvis ex officio suo clericorum vitam diligenti examinatione debeat inquirere, & quae corrigenda inveniit, Episcopo munitare, tamen dominationem super eos exercere & censum ab eis exigere prohibetur.

a al. exstit. b al. Presbyteros. c Ivo p. 6. c. 123. d Polycarpo. l. 1. c. 26. e al. patrimonium. f Conc. Triburienf. c. 9. g Burch. l. 15. c. 37. h al. exvertit. i al. arcendus. k al. quoque.

C. III. ¶ Archidiaconi super Presbyteros jurisdictionem non exercent.

Unde in Cabilonenf. concilio, c. 33. legitur.

D istum e est, quod in plerisque locis Archidiaconi super Presbyteros Parochianos quaedam exercent dominationem, & ab eis censum exigunt. Quod magis ad tyrannidem, quam ad rectitudinem pertinet ordinem, ¶ Si enim juxta Apostoli b sententiam, Episcopi non debent esse dominantes in clero, sed forma facti gregis ex animo; multo minus facere isti hoc debent, sed contenti sint regularibus disciplinis, & teneant propriam mensuram: & quod ab Episcopis eis injungitur, hoc per Parochias suas exercere studeant, nil per cupiditatem & avaritiam praesumentes.

DISTINCTIO XCV.

Q uod autem sacerdotes supra jubentur Episcopis tanquam subditi obedire, non ita intelligendum est, quasi non liceat eis, praesentibus Episcopis sacra mysteria celebrare (sicut Episcopali supercilio quidam ab his volebant Presbyteros prohibere:) sed quia Presbyteri Pontificibus tanquam filii parentibus debent obedire. Baptizatos etiam Chrismate eis tangere conceditur.

C. I. ¶ Ubi Episcopi desunt, baptizatos in frontibus Presbyteri Chrismate tangant.

Unde Gregorius scribit Lanuario Episcopo Carthagini, lib. 3. epist. 26. ind. 12.

Pervenit e quoque ad nos, quosdam scandalizatos fuisse, quod Presbyteros Chrismate tangere in fronte eos, qui baptizati d sunt, prohibuimus. Et nos quidem secundum usum veterem ecclesiae nostrae fecimus. Sed si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi Episcopi desunt, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizatos e Chrismate tangere debeant, concedimus.

Supra Leo Episcopus contra [Quamvis Chorepiscopi, &c.]

C. II. ¶ Ultra suum modum Presbyteri tendere non praesumant.

Item Gelasius Papa Episcopis per Lucaniam, &c. epist. 1. c. 5.

Presbyteros ultra suum modum tendere prohibemus, nec Episcopali fastigio debita sibi audeat assumere, non conficiendi Chrismatis, non confignationis pontificalis adhibenda sibi audeat arripere facultatem.

Sed istud Gregorii pro scandalo sedando semel concessum legitur. Illud autem Leonis Papa & Gelasii, usi approbante, praevalebit, nisi forte ubi aliquorum consuetudo hoc admiserit, ut in absentia Episcopi, extrema necessitate cogente, ex concessione Gregorii, Presbyteri baptizatos in frontibus tangerent. ¶ Prohibitio vero Leonis & Gelasii in eo casu intelligatur, cum Episcopi praesentes sunt, vel cum non cogit ultima necessitas. Oleo vero sanctificato permittitur eis ungere infirmos. Unde Iacobus f ait [infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros ecclesiae, qui orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei salvabit infirmum.]

2 pars. ¶ Sed quaritur, an Episcopis liceat eodem oleo ungerere infirmos: vel si impotentibus hujusmodi unctio sit concedenda.

C. III. ¶ Oleo sanctificato non prohibetur Episcopus infirmos tangere.

De his vero ita scribit Innocentius Papa ad Decentium Eugubinum Episcopum, epist. 1. c. ulti.

Illud g superfluum videmus adjectum, ut de Episcopo lambigatur, quod Presbyteris licere non dubium est.

a Ivo p. 3. c. 134. b 1. Petr. 5. c De consec. dist. 4. presbyteri baptizatos. d baptizandi. orig. Polycarpo. l. 3. tit. 10. Mag. 4. senten. dist. 7. cap. 1. e baptizandos. orig. f Iac. 5. g Alcuinus de divinis officiis, pag. 94. Conc. Vormaciens. c. 72. Ivo par. 2. c. 75.

